

I stedet anbringes et lille jernmærke i fiskens bughule. Det sker ved hjælp af en specielt konstrueret mærkepistol, som først skærer et lille hul i fiskens side, og derefter indfører mærket i bughulen. Det hele går lynhurtigt og fisken tager ingene skade.

DENNE mærkningsmetode vil le aldrig kunne give resultater, hvis ikke man i forvejen havde allieret sig med fiskemelsfabrikkerne, i de havne, hvor industrifiskene landes. På et vist tidspunkt af fabrikationsprocessen passerer fiskemelet en magnet, der rensr melet for jernpartikler, og magneten fastholder naturligvis også biologer nes jernmærker. Fabrikkerne undersøger dette metalaffald og sørger for, at evt. mærker kommer biologerne i hænde.

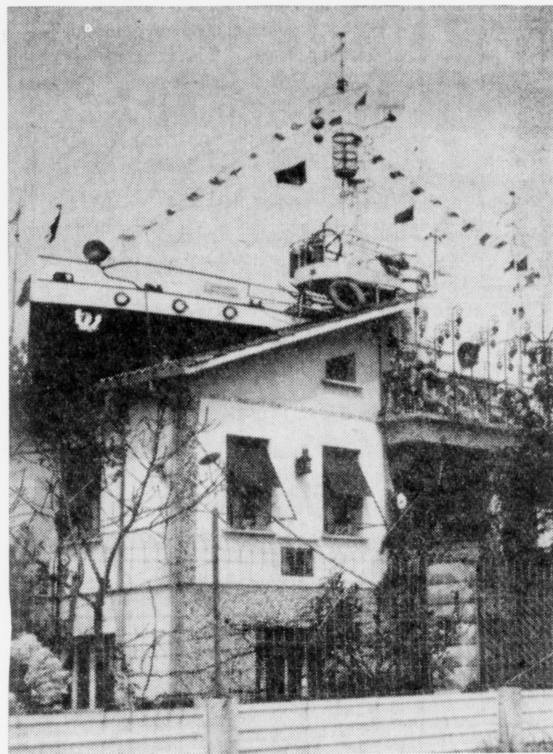
Dermed er ringen sluttet i selve mærkningsforsøget, men den danske del af projektet omfatter også, at der gennem samt lige 8 måneder skal foretages løbende indsamlinger af fiskeprøver og statistiske oplysninger i de havne, hvor der landes industrifisk.

Gennem hele dette store program håber man at kunne belyse spørgsmålene om Bløden — fiskeriets betydning for Nord sø-fiskeriet i det hele taget, og give et klart svar på spørgsmålet om, hvor hård befiskning området kan tåle.

En ting ved man allerede. Det er ikke kun i Nordsøen, der har vist sig tegn til nedgang i fiskeriet. Det gælder også flere af de store fiskefelter rundt om i Nordatlanten. Man spørger sig selv, om havets afkastning har været overvurderet, og om der allerede er trukket for store vekslere på fiskebestandene.

S. Wiedemann Smith.

EVANGELIHHUSID, Trøndarg. 36
í kvöld útfundur á Vaglinum kl. 21, sunnudaginn evangéliskir fundir í salinum kl. 11 og kl. 18.00.



Skipari uppi á turrum –

Tað er ofta torført hjá monnum sum gjøgnum alla ævi sína hava ferðast á sjónum, at leggjast upp á turt.

Einn skipari Ferruccio Constantino í Feneyum hefur bygt sær skip uppi á tekjuni á húsi sínum og stendur sjálvur til róðurs og mintist á góðar gamlar dagar.

Hin »burturgloymdi« ...

(Framhald frá 3. síðu)

Eldri hjálparskip

Tey japansku hjálparskipini eru ikki so nýggj sum tey týsku, og nógv eru beinleiðis so gomul, at tey treingja harðliga til

at verða útskipt. Tey flestu eru gomul amerikansk skip, sum vórðu seld frá USA, tá litil og ongin nytta var í teimum longur, men einkult nýggj hava japanarar tó bygt sjálvir. T. d. tangaskipið HAMANA, 2900 tons (7550 fullt laðið), sum

varð handað flotanum í 1962. Hetta er eitt ógvuliga vakurt skip, sum sýnir okkum, hvat endamála japanarar hava fyri flota teirra, ein floti, sum hevur verið nærum burturgloymdur í Vestureuropu tey seinastu 25 árin.

micky.



seinni dómur til langar fongslustraffir. Moskva varð tvingað til at stuðla eysturtýsku floksforarum, quislingum! 17. juni stóð lagan hjá Ulbricht uppá spel, men upp-reisturin endaði við tí úrsliti at tað bleiv reinsað út í partiapparátinum, men tað vórðu mótstøðumenn Ulbricht's ið finga sekkinn.

Men hvussu ein so metir viðurskiptini í Eysturtýsklandi, so slepst ikki uttan um at ein búskaparlig — strukturell broyting til tað betra er farin fram har í landinum, sum fá ynskja at broyta aftur. Arbeidsmonnum intellektuellum dárar væl sosialpolitisku og búskaparpolitisku reformarnir, sum gjordir eru; men politisk demokratiser-ing og mentunarligt frælsi tað eru mál, sum standa ovast á listanum hjá tí ikki loyvdu og stóðuni. Hinegin so hevur DDR í sínum mentunarpolitikk skapt eitt grundarlag fyri eini útbúgving av ungdominum, sum umfatar allar samfelagsbólkar, og sum t. d. gevur figgarliga hjálp til næstan øll lesandi. Eysturtýskland hevði í 1963 meira enn 116.000 lesandi

við universitetini og teknisku háskúlarnar, meðan Vesturtýskland og Vesturberlin sama ár høvdu 265.000 studentar, proportionelt skuldi talið verið 390.000.

Nýggi politiski yvrklassin í Eysturtýsklandi er tenastumannaklassin, har oddamenninir í kommunistaflokkinum sita, meðan nýggi ókonomisk yvrklassin er at finna millum verksmiðjuleiðarar, professarar, læknar, verkfrøðingar o. s. fr.

Eysturtýskland kollektiviseraði landbúnaðin í 1960. Flýggjan til Vesturtýskland tók rættiligt dik á seg av somu orsök, og í 1964 gjordist Ulbricht tað uppdagils, at tey kollektiviseraðu eysturtýsku neytini ikki mjólkaðu nær til so nógv, sum neytini á junkragóðsunum 25 ár frammanundan, hóast tað í samband við kolektiviseringina var farin ein vittfevnandi mekanisering fram innan landbúnaðin. Okkurt var galið, men at misteinkja neytini tað kundi sjálvst Ulbricht ikki finna uppá — sannleikin var hann, at eysturtýsku bondurnir høvdu mist hugin til at arbeida, eftir at jørðin var tikin frá teimum.

Í mars 1954 viðurkendi Russland suverenitetin hjá eysturtýska statinum; 15. mai 1955 bleiv Eysturtýskland limur í Warszawasamgonguni, og 20. september sama ár varð vinar- og hjálparáttmálin millum Sovjetsamveldið og DDR undir skrivaður, í hesum áttmála verður m. a. eisini sligið fast einaferð med alla, at landamark ið eystureftir hjá DDR liggur fast, t. v. s. við Oder- og Neisse áirnar.

Eysturtýskland er ikki nakað veikt lið í Warszawasamgonguni; í »fólkaheirinum« eru 90.000 mans, í flogvápnum hava teir 600 flogfør og herskipaflothin í Eystursjónum telur 200 skip. Eysturtýsku verju-útreiðslurnar vóru í 1967 7 milliardir D-mark, tær vesturtýsku 18 milliardir. 300.000 mans eru organiseraði í sokallaðum »kampgruppum« í DDR.

Vesturtýski sambandsherurin hevur 500.000 hermenn bardaga klárar, harafturat kemur flogvápni, sum hevur 1200 flogfør og ein eystursjóar- og norðsjóarflota við 250 skipum. Sambandsherurin og flogvápnið eru

útgjort við atomvápnum undir amerikanskum eftirliti.

9 mánaðar aftaná at Vesturtýskland hevði samtykt at fáa sær hendur á atomvápnum onkursvegna, byrjaði Berlin-kreppan. Krustjov sendi vestanveldunum eitt ultimatum t. 27. nov. 1958. Sovjetsamveldi kunn gjord her, at tað metti allar firaveldavtalur um Berlin sum ógyldigar, og kravt var at hermenninir hjá vestanveldunum skuldu burtur úr Berlin, og Vesturberlin skuldi gerast til ein »avmilitariseraðan frístað«. Vestanveldini finga eitt hálvt ár at hugsa seg um í, so skuldi ein avgerð verða tikin. Diplomatska virksemin var óført hetta hálva árið, og endin var so tann, at veruligar samráðingar komu í lag í Genève í mei 1959 millum tey fyra stórveldini; eisini vóru umboðsmenn fyri Eystur- og Vesturtýskland við á hesum fundum í Genève. Úrslitið av hesum samráðingunum var, at London, Paris og Washington góvu Bonnstjórnini boð um, at bota um viðurskiptini við DDR, ikki krevja tað ómöguliga — sameining sum treyt fyri avspenningi og trygd

í Europa — ikki forða fyri eini møguligari europeiskari trygdar skipan. Politiska vedurlagið stórveldanna millum var í betring aftaná samráðingarnar í Genève, men so kom hin ólukkut U-2golan og spilti alt spelið. Fyrst tá John F. Kennedy hevði tikið við sum forseti í USA, kom gongd á samráðingarnar aftur millum Moskva og Washington. Menninir í Bonn við Adenauer á odda vóru ikki glaðir fyri hesar samráðingar, og alt varð gjørt ið gerast kundi hadani fyri at forða einari praktiskari loysn av Berlinspurninginum. Kennedy legði triggar treytir á, fyrri eini loysn, sum als ikki kundi samráðast um 1. Sovjet tryggjar alla ferðslu til og úr Berlin, 2. vestanveldini skulu framvegis hava hermenn í Berlin og 3. tryggja búskaparligu støðu Vesturberlins og politiska sjálvavgerðarrættin hjá býnum í framtíðini. Alt annað kundi samráðast um.

(Framhald)